

AMIC

28/9

Publicació quinzenal per a esplai del soldat català de l'Exèrcit de la República editada pels Serveis de Cultura al Front del Departament de Cultura de la Generalitat

Record de Catalunya

Les contingències fortuïtes i superables de la guerra, han fet que molts soldats catalans hagin quedat de moment separats de Catalunya per una llenca de terra envaïda per facciosos i estrangers. I en aquesta hora de prova, que exigeix de tots un major esforç del coratge, per a donar-la ben aviat per liquidada i resolta favorablement, Amic, que és l'amic de tots els soldats de l'Exèrcit de la República, vol expressar més sentidament la seva profunda amistat pels soldats catalans que lluny de terra catalana defensen junt amb la independència d'Espanya, la llibertat de Catalunya.

Soldats catalans de Madrid, de l'Alcàrria, i d'altres sectors del Centre, que amb la seva guarda tenaç i abnegada han conquerit el gusardó de coratjosa veterania; soldats catalans del Front de Llevant que porten l'ardorós concurs de la seva joventut en la lluita cruent i la defensa heroica de les terres germanes asprament cabejades; soldats catalans d'Andalusia i Extremadura, unitats que es perfeccionen cada dia en disciplina i eficàcia, reserves de l'Exèrcit de la victòria; soldats catalans de l'ampla zona de guerra momentàniament trencada de Catalunya, a tots ells va el nostre bon record d'amistat i companyonia.

Totes les noves i impressions que ens arriben d'ells coincideixen en subratllar la seva fortitud moral i el tremp del seu coratge, més tens avui que abans. Ens diuen d'iniciatives, de projectes convertits ja en belles realitats, per a formar llars i organitzacions que ajudin a recordar-los-hi les coses de Catalunya. Sabem que arrèu on es troba un grup de soldats catalans sorgeix de seguida aquell escalf de germanor que els fa sentir més fortament els propis ideals i els sentiments en defensa dels quals lluiten. I és perquè coneixem la moral exemplar dels soldats catalans que circumstàncies passatgeres han fet que avui es trobin materialment separats de nosaltres, que volem dir-los-hi amb tota senzillesa però amb sentida emoció, que allà on estiguin, allà on reposin o combatin, amb ells està tot Catalunya.

EL CANT DE LA RAÇA

Al bressol de la Pàtria
s'hi troba un nou infant.
Els avis tots moriren:
la raça va endavant.
El sol, vermell, apunta;
la lluna es va apagant.
La mare vetlla i fila
el bressol engronxant.
—Bim, bam, bim bam,—
amb veu que surt de l'ànima cantant:

«Oh, fill de mes entranyes,
els pits tinc abundants.
Ta Terra serà teva,
que a tu no et mataran.
Sós heroes i sós màrtirs
fins morts s'aixecaran.

(Segueix a la pàgina 12)

Vols imperials

La sinistra comèdia de la No intervenció ha anat convertint-se, per la supèrbia de les nacions que ajuden els rebels, en una farsa que seria grotesca, si no hagués fet vessar tanta sang d'uns homes que perquè volen ésser lliures combaten per la independència de la seva pàtria. Són ja conegudes les manifestacions repetides dels dictadors feixistes, als quals no els dol comprometre la política de no ingerència que s'han obligat a mantenir, mentre sigui per exaltar el fàcil coratge de llurs soldats o l'eficàcia de llur material bèl·lic. I seguint l'exemple dels dictadors, la premsa italiana i alemanya no ha deixat mai de contar les preteses gestes dels anomenats voluntaris.

Forma part d'aquesta literatura ampulosa un comentari aparegut darrerament en un cert nombre de diaris italians, i que afecta la història de Catalunya. Amb el títol de Justícia i aplicar la intervenció a Mallorca, l'articulista parla d'accions empreses en el segle XI per les ciutats de Pisa i de Gènova per tal d'ajudar Ramon Berenguer, Comte de Barcelona, en la seva lluita contra els sarraïns. I ho explica en aquests termes: «Hi ha igual substància permanent en les raons que impulsaren Pisa i Gènova fa vuit-cents anys, i les que han empès la Itàlia d'avui. Les empenyien a la intervenció a Catalunya, un gran i misteriós impuls de vida, més assenyat que tots els càlculs i més fort que totes les raons, més just que tots els interessos comercials i més fecund que tots els misticismes dels creuats; un impuls de vida. En el fons la participació dels italians d'avui en la gran guerra civil d'Espanya té les mateixes raons d'aleshores. També hi havia en ambdues ciutats esperits descontents i vacil·lants que es preguntaven què podien guanyar-hi a Almeria, Tortosa i les Balears. Gent de vista curta, de càlculs petits, incapaç de comprendre que es tractava d'un gran vol. Igual com avui, en què Itàlia emprèn altra vegada un gran vol, i sempre des de les costes d'Espanya».

Poques vegades com en aquest exemple un petit episodi s'ha transformat per la màgia de la fàtua exageració en acte transcendent. Val a dir, que si la continuació de la història havia d'ésser com la que fou en l'època medieval, els catalans l'esperarien ben serenament. Perquè aquell vol italià des

(Segueix a la pàgina 12)